

[Wilhjelm]

Det seneste eksempel, jeg har – men jeg har mange, der ligger forud – er ikke én uge gammelt. Jeg skulle bruge skyderelementet, og på folketingets bibliotek måtte jeg igen låne det fra lukket hylde. Skyderelementet står i den grønne del, altså det, ministeren nu kalder den offentlige del af kundgørelsessamlingen, og den var så sent som for en uge siden, altså længe efter, at dette forslag var skrevet og indleveret, stadig ikke offentligt tilgængelig, men kun tilgængelig for folketingets medlemmer fra lukket hylde, ligesom den strengt fortrolige del er det.

Derfor skal vi have præciseret fra starten af denne debat: hvornår er det sket, hvordan er det meddelt, og hvordan er der truffet praktiske forholdsregler, som reelt kan gøre den grønne del af kundgørelsessamlingen offentligt tilgængelig?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

I anledning af justitsministerens tale vil jeg også sige, at det ikke er længere siden end i går, at jeg var oppe at kigge, og jeg bemærkede, at på ryggen af begge de bøger af rigspolitechefens kundgørelse var der sat et hvidt stykke, hvor der stod: »Fra lukket hylde«. Derfor undrer det mig lidt. Det må altså være noget, der er sket i løbet af natten.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Wilhjelm, at det alligevel undrer mig en lille smule, at man er så forarget over det. Jeg kan forstå, at man er forarget, hvis det er noget, der er sket i nattens løb, men jeg er da vidende om og har selv personligt erfaret, at hr. Wilhjelm ivrigt har gjort brug af de bøger og har skrevet livligt og meget nidkært ned, så jeg er næsten sikker på, at hr. Wilhjelm kender disse kundgørelser, måske bedre end mange andre, måske endda bedre end justitsministeren.

Torben Lund (S):

Dette lovforslag er en næsten identisk genfremsættelse af det tidligere fremsatte lovforslag om offentlighed omkring retningslinjerne for politiets arbejde. Der er dog den væsentlige forskel, at forslagsstillerne nu erkender, at visse kundgørelser ikke kan offentliggøres, hvis de skal tjene til politiets hjælp.

Som eksempler på sådanne kundgørelser vil jeg nævne kundgørelser, der angiver no-

get om politiets tekniske formåen, kundgørelser, der siger noget om politiets planlægning af indsatsen i specielle situationer, politiets fremgangsmåde ved opklaring af forbrydelser og politiets fremgangsmåde ved eftersøgninger. Og der kunne ganske givet nævnes en lang række andre eksempler på kundgørelser, der ikke bør offentliggøres, fordi det vil nedsætte politiets effektivitet i et helt uacceptabelt omfang.

Men jeg vil da godt medgive forslagsstillerne, at kundgørelser i øvrigt – det vil sige kundgørelser, der ikke nedsætter politiets effektivitet – naturligvis bør være tilgængelige for offentligheden. Generelt bør folk kunne se, hvad politiet har ret til, og hvilke fremgangsmåder politiet skal følge i sit arbejde.

Vi er fra socialdemokratisk side generelt positive over for den holdning, der ligger i forslaget, og det er vel i virkeligheden en holdning, som i princippet svarer til, hvad tidligere justitsministre og vistnok også den nuværende justitsminister mener. Men jeg har nok en fornemmelse af, at når vi kommer til, hvilke kundgørelser der skal være omfattet af undtagelsesbestemmelsen, kunne der meget vel opstå uenighed, og jeg er på det punkt enig med justitsministeren i, at forslaget er meget uklart.

Endelig med hensyn til folketingsmedlemmers adgang til at gøre sig bekendt med alle politiets kundgørelser, herunder også de klassificerede, kan jeg sige, at vi i socialdemokratiet er vældig tilfredse med den beslutning, der er truffet i folketingets præsidium efter aftale med justitsministeren.

Hagen Hagensen (KF):

Det skal straks siges, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til dette beslutningsforslags gennemførelse.

Vel er det rimeligt, at der i så vidt omfang, som det nu engang skal være, er adgang til at kunne se, hvad et forvaltningsorgan beskæftiger sig med. Vi kommer ikke uden om, at dette drejer sig om forhold, om hvilke det kan siges, at der vedrørende politiets funktioner, dets arbejdsområde, hele det begreb, der hedder at opretholde ro og orden, hvilket er en pligt for ordensmagten i henhold til lovgivning, er en hel række ting, som det ville være helt ved siden af at gøre offentligt tilgængelige.